

[Annelise Gottfredsen]

ønsker at få den bedst saglige behandling af denne dybt alvorlige sag.

Jeg er et af de nye medlemmer, der ikke har haft lejlighed til at deltage i den grundige behandling af denne problemstilling, som tidligere har fundet sted. Jeg mener også, det vil være rimeligt, at man får mulighed for at få disse oplysninger lagt frem. Vi ved ikke, hvilken virkning disse oplysninger kan have for den videre behandling af lovforslaget.

Jeg vil støtte hr. Knud Damgaard's dagsordensforslag og opfordrer så mange som muligt til at stemme for det.

Melchior (CD):

Hr. Wilhjem sluttede med herfra at citere Poul Henningsen. Citatet gik ud på, at sorgen over dumheden hos nogle mennesker var større end sorgen over de døde. Det forekommer mig at være et meget vidtløftigt citat og et underligt citat at anføre. Sorgen over de døde må vel nok under alle omstændigheder gå forud for sorgen over levendes dumhed.

Hr. Wilhjem sagde en anden ting, og den vil jeg meget gerne anholde. Der blev sagt, at de, der gik imod lovforslaget, som det foreligger her, jo i virkeligheden er tilhængere af dødsstraf. Det er vist så godt som ordret citeret. Det synes jeg ikke hr. Wilhjem bør sige, eftersom flere andre har sagt, at det er ikke tilfældet. Hr. Jens Møller har bl. a. sagt det, jeg har sagt det, og flere andre har sagt det, at man er principielt og vidtgående modstander af dødsstraf, men at der kan tænkes helt ekstraordinære, ekstreme situationer, hvor man nødtvungent må gå med til det, fordi der er højere hensyn, måske til fleres liv end det liv, der eventuelt skulle blive taget. Derfor er det en tilsmudning af motiver, når hr. Wilhjem mod andres udsagn mener bedre at vide, hvad de pågældende i virkeligheden er tilhængere af.

Jeg skal i øvrigt blot kommentere den fremsatte dagsorden, som jeg straks, da den fremkom, fandt fremragende, men som jeg selvfølgelig må erkende har den svaghed, som blev nævnt af flere talere senere, at forslaget er identisk med et tidligere fremsat regeringsforslag. Ikke desto mindre er hr. Knud Damgaard's dagsorden den rigtige og den holdbare, fordi den giver tid til at tænke sig om én gang til. Vi har jo i hr. Gert Peter-

sens tale heroppe hørt, at en person, som også var medlem sidste gang vi behandlede denne sag, i mellemtiden er kommet på andre tanker. Det kunne jo være, at der var andre, der også havde brug for at revidere deres opfattelse. Til syvende og sidst er vi vel alle tvivlere i et sådant spørgsmål; det tyder tallene 80-80 på, som de vist stod i 1974, hvor der, så vidt jeg husker, ikke var nogen, der afstod fra at stemme. De tal respekterer jeg, for de tyder på, at ethvert medlem har følt, at man ikke kan undslå sig for en stillingtagen. Her er intet måske, her er intet frafald, man er nødt til at tage stilling. Men det dækker sikkert den kendsgerning, at mange af dem, der har stemt - det være sig ja eller nej - i sig, når de er gået herfra, har bevaret en fortsat tvivl. Derfor er det relevant at vinde tid til at tænke sig om. Det er da helt klart, at alting må have sin ende, og vi kan ikke selv i sådanne sager lade behandlingen rulle over årtier. Men jeg synes, det vil tjene dette ting til ære, hvis afgørelsen er længe nok undervejs til, at berettiget og rimelig tvivl er afklaret så langt, som det overhovedet er muligt. Det kan for et stort antal medlemmer i dette ting ikke være tilfældet på nuværende tidspunkt.

Derfor vil det overvejende flertal af CDs gruppe stemme for det fremsatte dagsordensforslag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal bare lige kort gøre opmærksom på, at der er ikke stillet 7 eller 8 spørgsmål i retsudvalget, der er stillet 9. Det er mere for en ordens skyld. I et af svarene, vi har fået, hedder det:

»Det tilføjes, at det over for justitsministeriet er oplyst, at den norske regering har truffet principbeslutning om at søge dødsstraffen fuldstændig afskaffet i Norge. Forslag herom vil formentlig blive fremsat i indeværende forår.«

Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at trække en høring i Norge frem som forsvaret for at gå imod forslaget. Spørgsmålet om liv og død har vi nu i denne samling behandlet to gange, og jeg har været ordfører for SF ved begge lejligheder. Der findes simpelt hen ikke alvorligere sager at befatte sig med, og derfor er det naturligvis efter dyb ransagelse og moden overvejelse, man tager sine beslut-